

19th Sunday after Pentecost – Matt 22:1-14

*IN illo témpore: Loquebátur Jesus princípibus
sacerdótum et pharisæis in parábolis dicens: Símile
factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit
núptias filio suo. Et misit servos suos vocáre
invitátos ad núptias, et nolébant veníre. Iterum
misit álios servos, dicens: Dícite invitátis: Ecce
prándium meum parávi, tauri mei et altília occísa
sunt, et ómnia paráta: veníte ad núptias. Illi autem
neglexérunt: et abiérunt, álius in villam suam, álius*

vero ad negotiatiónem suam: reliqui vero tenuérunt
servos ejus, et contuméliis afféctos occidérunt. Rex
autem cum audísset, irátus est: et, missis
exercítibus suis, pérdidit homicídas illos et
civitátem illórum succéndit. Tunc ait servis suis:
Núptiæ quidem parátæ sunt, sed qui invitáti erant,
non fué runt digni. Ite ergo ad éxitus viárum et
quoscumque invenéritis vocáte ad núptias. Et
egréssi servi ejus in vias, congregavérunt omnes
quos invenérunt, malos et bonos: et implétæ sunt

núptiæ discumbéntium. Intrávit autem rex ut
vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non
vestítum veste nuptiáli. Et ait illi: Amíce, quómo-
do huc intrásti non habens vestem nuptiálem? At ille
obmútuít. Tunc dixit rex minístris: Ligátis mánibus
et pédibus ejus, míttite eum in ténebras exterióres:
ibi erit fletus et stridor déntium. Multi enim sunt
vocáti, pauci vero elécti.